

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

με μουσικά όργανα

Μαρία Κυνηγού - Φλάμπουρα

Εικονογράφηση: Κατερίνα Βερούτσου

Διάπλαση

Μαρία Κυνηγού - Φλάμπουρα

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

με μουσικά όργανα

Εικονογράφηση: Κατερίνα Βερούτσου

ια φορά κι έναν καιρό, όπως λένε και τα παραμύθια, ζούσε σε μια όμορφη πολιτεία ένας άρχοντας πολύ καλός. Στο σπίτι του πήγαιναν συχνά για να του πούνε καλημέρα όλοι οι γείτονες, για να του πουν τις λύπες τους και τις χαρές τους και εκείνος άκουγε με αγάπη υπομονή και κατανόηση.

Όλα τα μάθαινε... Πότε άνθισαν οι αμυγδαλιές στο κτήμα του ενός, πώς πήγε ο τρύγος, πότε ήταν η γιορτή της γειτόνισσας, πόσο μεγάλωσαν τα παιδιά του κυρ-Μανόλη, και πότε ο δάσκαλος της πολιτείας θα του έφερνε τα παιδιά του σχολείου για να παίξουν στο μεγάλο του περιβόλι... και τόσα άλλα.

Και περνούσαν τα χρόνια πολύ ευτυχισμένα. Μεγάλωναν όλοι και μεγάλωνε και ο άρχοντας. Αλλά σιγά σιγά με τα πολλά χρόνια που άρχισαν να βαραίνουν την πλάτη του, ο καλός μας άρχοντας άρχισε να μην ακούει και πολύ καλά. Δεν ήθελε όμως να ρωτάει πολλές φορές το ίδιο πράγμα, αφού δεν το άκουγε, και έτσι δεν ήταν γελαστός και χαρούμενος όπως παλιά.

Σιγά σιγά όμως δεν άκουγε καθόλου. Έγινε τελείως κουφός. Αυτό δεν άρεσε σε κανέναν, γιατί πάντα ήθελαν να πηγαίνουν στον άρχοντα και να του λένε τα δικά τους.

Τότε σκέφτηκαν όλοι μαζί ότι πρέπει να κάνουν κάτι για να βοηθήσουν τον καλό τους άρχοντα και καλό τους φίλο.

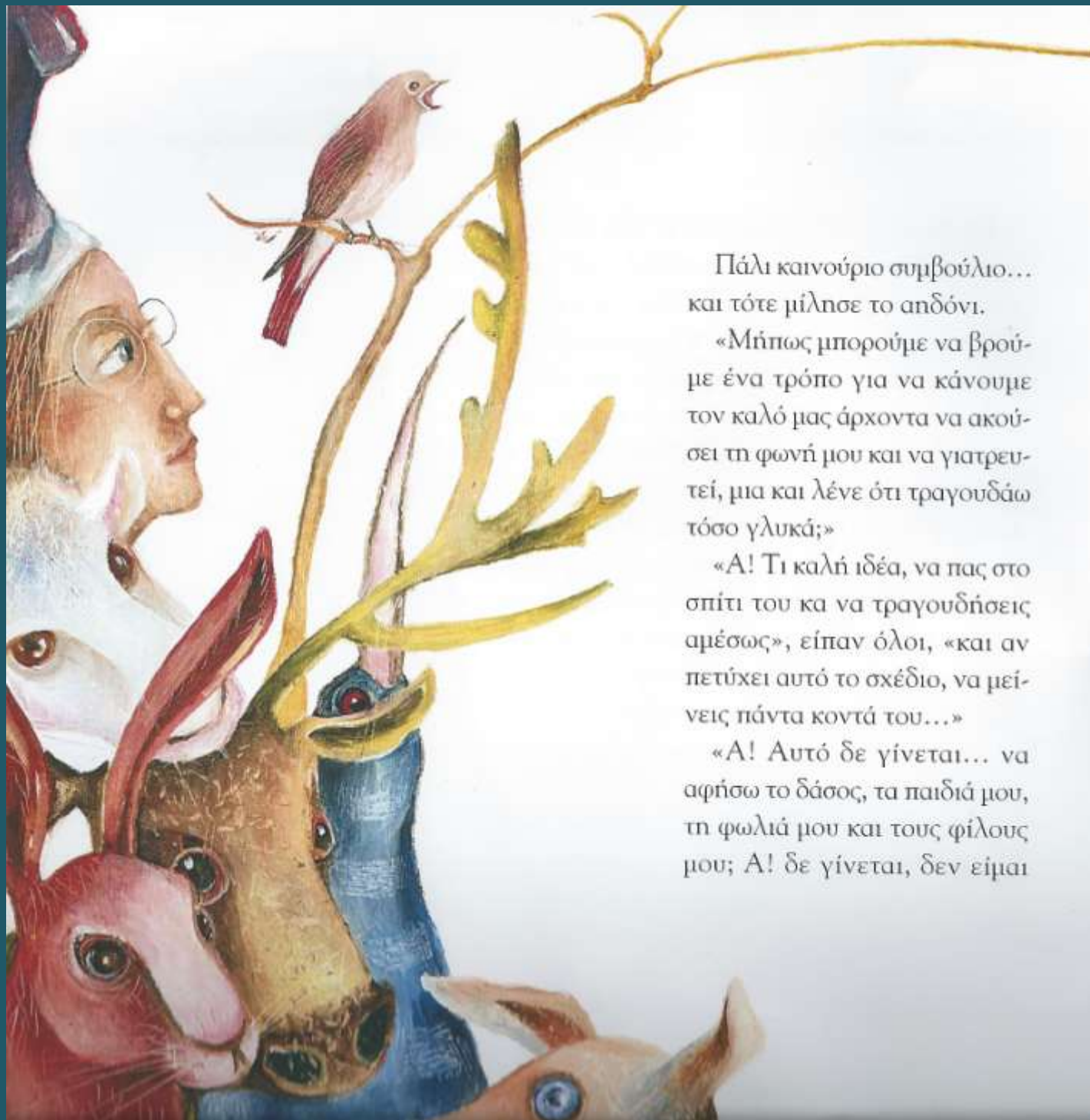
Τι όμως; Μαζεύτηκαν λοιπόν στο μεγάλο δάσος άνθρωποι, ζώα και πουλιά και κάνανε ένα πολύ μεγάλο συμβούλιο. Είπαν πολλές σκέψεις και προτάσεις... Στο τέλος αποφάσισαν να βρουν τον πιο καλό γιατρό του κόσμου, να τον φέρουν για να γιατρέψει τον καλό τους φίλο.

Πραγματικά ήρθε αυτός ο σπουδαίος γιατρός, αλλά δεν μπόρεσε να κάνει τίποτα, γιατί ο άρχοντας δεν είχε καμιά αρρώστια... το μόνο που είχε είναι ότι δεν άκουγε. Ε! δεν ήταν και πολύ νέος... βλέπετε...

Ξανά καινούριο συμβούλιο, για να λύσουν το πρόβλημά τους, στο μεγάλο δάσος. Τότε μίλησαν τα δέντρα και πρότειναν να έρθει ο άρχοντας στο μεγάλο δάσος, να φυσήξει ο άνεμος πολύ δυνατά μήπως και με τη δύναμή του μπορέσει να τα καταφέρει και γίνουν πάλι όπως και πρώτα.

Και να σου ο άρχοντας στο δάσος έτοιμος για τη δοκιμή. Φυσάει δυνατά ο άνεμος, φυσάει πολύ δυνατά και όλα τα κλαριά των δέντρων κουνιόνταν τόσο πολύ που κόντευαν να σπάσουν, αλλά ο καπμένος ο άρχοντας δε γιατρεύτηκε και πάλι.

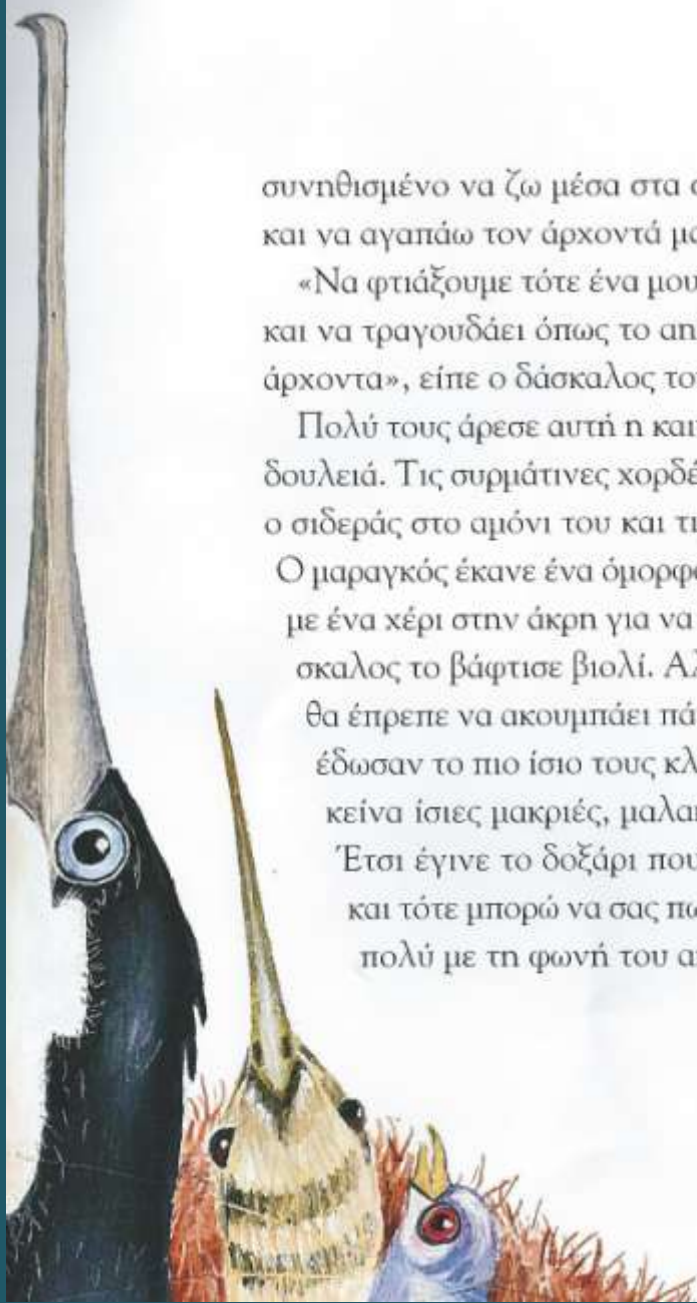

Πάλι καινούριο συμβούλιο...
και τότε μίλησε το απδόνι.

«Μήπως μπορούμε να βρού-
με ένα τρόπο για να κάνουμε
τον καλό μας άρχοντα να ακού-
σει τη φωνή μου και να γιατρευ-
τεί, μια και λένε ότι τραγουδάω
τόσο γλυκά;»

«Α! Τι καλή ιδέα, να πας στο
σπίτι του και να τραγουδήσεις
αμέσως», είπαν όλοι, «και αν
πετύχει αυτό το σχέδιο, να μεί-
νεις πάντα κοντά του...»

«Α! Αυτό δε γίνεται... να
αφήσω το δάσος, τα παιδιά μου,
τη φωλιά μου και τους φίλους
μου; Α! δε γίνεται, δεν είμαι

συνηθισμένο να ζω μέσα στα σπίτια, δεν μπορώ να πάω όσο και να αγαπάω τον άρχοντά μας».

«Να φτιάξουμε τότε ένα μουσικό όργανο που να κελαηδάει και να τραγουδάει όπως το απδόνι και να το χαρίσουμε στον άρχοντα», είπε ο δάσκαλος του χωριού.

Πολύ τους άρεσε αυτή η καινούρια ιδέα και πέσαν όλοι στη δουλειά. Τις συρμάτινες χορδές που χρειάζονταν τις χτύπησε ο σιδεράς στο αμόνι του και τις έκανε πολύ λεπτές και ίσιες. Ο μαραγκός έκανε ένα όμορφο σχήμα σαν ένα μεγάλο οχτάρι με ένα χέρι στην άκρη για να τεντωθούν οι χορδές. Και ο δάσκαλος το βάφτισε βιολί. Αλλά για να παίξει το βιολί κάτι, θα έπρεπε να ακουμπάει πάνω στις χορδές. Έτσι τα δέντρα έδωσαν το πιο ίσιο τους κλαράκι και τα άλογα έδωσαν και κείνα ίσιες μακριές, μαλακές, τρίχες από τις ουρές τους. Έτσι έγινε το δοξάρι που ακουμπά πάνω στις χορδές... και τότε μπορώ να σας πω ότι ο ήχος του βιολιού έμοιαζε πολύ με τη φωνή του απδονιού.

Έπρεπε να βλέπατε τη χαρά που είχαν όλοι όταν πήγαν το βιολί στο σπίτι του άρχοντα. Ήταν πολύ σίγουροι ότι θα κατάφερναν να τον γιατρέψουν.

Πραγματικά ο μαλακός ήχος του βιολιού έφτασε πρώτα στην καρδιά του άρχοντα και μετά στα αυτιά του... Στην αρχή μάλιστα νόμιζε ότι ονειρευόταν... Σιγά σιγά όμως άκουσε τον ήχο του βιολιού όλο και πιο καθαρά, και στο τέλος άκουσε και τις κουβέντες των φίλων του που του είχαν πάει το βιολί.

«Να! Άρχοντά μας καλέ, πάρε αυτό το βιολί. Σου το χαρίζουμε. Το φτιάξαμε για σένα με όλη μας την αγάπη για να σε για-

τρέψουμε και να σε κάνουμε να ξανα-
κούσεις όπως και πρώτα».

Από τότε στο σπίτι του άρχοντα
σχεδόν σε όλα τα δωμάτια ακούγο-
νταν τα βιολιά που παίζανε συνέχεια
χίλια όμορφα τραγούδια.

Κρητική λύρα

Δοξάρι
σκέτο

Λύρα
Πόντου

Βιολί

Τσέλο

Δοξάρι με
γερακοκούδουνα

Μηχανισμός
πιάνου

Άκρη
πλίκτρου

Πιάνο με ουρά

Κοντραμπάσο

Επιστόμιο

Κλαρίνο
(τρόπος παίξιματος)

Κλαρινέτο

Πιάνο όρθιο

Βιολί

Βιόλα

Βιολοντσέλο

Κοντραμπάσο

Φλογέρα

Φλογέρα κανονική
(χωρίς επιστόμιο)

Δίαυλος

Φλάουτο

Λύρες

Φόρμιγξ

Κίθαρης

Βάρβιτος

Σουραύλι

Φλάουτο
(τρόπος παιξίματος)

Κιθάρα

Τουμπερλέκι

Ντέφι

Λύρα του Ερμή

Νταούλι

Ντουμπάκι

Τύμπανο
ορχήστρας